

og den større Formueskat, som Skatteforholdene i det hele taget ligger, ganske nødvendigt vil komme til at angribe deres Bankkonti og Sparemidler, hvis de skal svare den her foreslaaede Forøgelse af deres Skat. Det ærede Medlem Hr. Lange gjorde ogsaa opmærksom paa, at man ingenlunde kan anvende Argumentet om, at Formuebesidderne absolut vil tjene ved Kronens Værdistigning, idet han pegede paa Varelagerens Værdisænkning. Det ærede Medlem bemærkede angaaende Forhandlingen med Nationalbanken, at man ikke maatte undre sig over det Standpunkt, Nationalbanken havde taget, og ikke maatte rette Bebrejdelser mod den — det gjorde jeg for øvrigt heller ikke —, thi, sagde det ærede Medlem, deres Ofre i Penge bliver ikke mindre, men det var samfundsmæssig og bankmæssig Ængstelse, der havde hersket. Ja, det tror jeg, det ærede Medlem har fuldkommen Ret i; jeg har altid forsvaret Nationalbanken overfor de Formodninger, der fra nogle Sider er kommet frem, om, at Nationalbanken i sin Politik og i sine forskellige Forslag skulde have haft for Øje, hvad man kalder Aktionærinteresser. Jeg kender saa meget til Nationalbankens Ledelse, at jeg er fuldkommen overbevist om, at det ikke har været Tilfældet. Det har været samfundsmæssige Interesser, der har været afgørende for Nationalbankens Stilling; det har sikkert ogsaa været saaledes her. Nationalbanken har næret meget betydelig Ængstelse ved at paatage sig en Forpligtelse af absolut Karakter, derfor har den ikke villet gaa ind derpaa. Men overfor den beskedne og begrænsede Opgave, her er stillet, er det, som jeg flere Gange har paavist, netop nødvendigt, at Forpligtelsen er absolut.

Til den højtærede Statsminister skal jeg sige, at det, jeg bebrejder ham, er ikke, at han har gjort Nationalbanken visse Indrømmelser i sine Forhandlinger med den; det er ganske naturligt: naar man forhandler, maa man ogsaa gøre Indrømmelser. Men det, jeg bebrejder ham, er, at han har gjort Nationalbanken en Indrømmelse, der efter min Mening tager Grunden bort fra det Forslag, her er stillet, og berører det dets virkelige Betydning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tiltraadte ganske min Skildring af, hvad der laa bagved Forhandlingerne,

men naar man er ganske enig herom, kan der ikke være nogen Grund til at fremsætte nedsættende Bemærkninger om Statsministerens Resultat, det kunde der kun være, hvis han havde givet efter for noget illoyalt Formaal. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den paagældende Passus er en Grundfejl ved Forslaget, men det, der kan siges, er, at det vil sandsynligvis være muligt at faa Nationalbanken efter en Rigsdagsdebat og paa en Rigsdags Ønske til at tiltræde noget, der kunde være vanskeligt, netop fordi det var Udtryk for Ængstelse for at give efter allerede paa det Standpunkt af Forhandlingen, hvor den højtærede Minister stod overfor den.

Maa jeg have Lov til yderligere at sige til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at naar han betegnede det som Aarsag til berettiget Ængstelse fra Erhvervslivets Side, at de store Indtægter og Formuer vilde blive nødsaget til at angribe deres Bank- og Sparekasseindskud for at betale disse Beløb, beder jeg det ærede Medlem lægge Mærke til, hvad det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen sagde om det fordelagtige i, at disse Penge kom i Sedler og blev bragt ind i Nationalbanken, hvor de blev brændt og dermed gik ud af Omsætningen. Det kan derfor ikke være noget valutamæssigt skadeligt, at disse Penge bliver taget ud fra Bank- og Sparekasseindskud.

Maa jeg gøre en sidste Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lange i Anledning af hans Udtalelse om den norske Guldtolds Indvirkning. Han hævdede, at den skulde have virket gunstigt, saaledes at den norske Kronens Stilling i alt Fald nu var forholdsmaæssig gunstigere end den danske. Det er ikke rigtigt. Den Dag, da den norske Told blev iværksat, stod Dollaren i Norge i 668, nu staaar den i 677, der er altsaa en Forskel af 9 Ø. Her i Danmark betaltes Dollaren den Gang med 567, i Dag staaar den i 570, og Forskellen er altsaa kun 3 Ø. Man vil derfor se, at den danske Krone staaar relativt gunstigere, skønt vi ikke har anvendt Guldtold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Der var to Bemærkninger, jeg vilde have gjort, da jeg forrige Gang havde Ordet, men Tiden slog ikke til. Til den højtærede Statsminister vil jeg sige — jeg søgte at klare det ved en Afbrydelse, men den var maaske ikke tydelig nok —, at jeg naturligvis ikke er en